

Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving betreffende de consultatie van het wetsvoorstel regulering seksbranche

1. Wat is de aanleiding?

In het regeerakkoord 'Vertrouwen in de toekomst' is onder meer aangekondigd dat alle vormen van bedrijfsmatige seksuele dienstverlening, waaronder ook escort en zelfstandig werkende prostituees, vergunningplichtig worden, dat er een wettelijke grondslag komt voor lokale gesprekken die als doel hebben vanuit de gezondheidszorg zicht te houden op de prostituees, en dat wie betrokken is bij onvergunde bedrijfsmatige seksuele dienstverlening en daar financieel voordeel uithaalt, strafbaar wordt (pooierverbod).

2. Wie zijn betrokken?

Het wetsvoorstel richt zich op de personen die deel zijn van de seksbranche. Dit zijn primair de prostituees en andere sekswerkers, exploitanten, klanten en faciliteerders. Onder meer de ministeries van Justitie en Veiligheid en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, de GGD'en, de gemeenten, de gemeentelijke toezichthouders, de politie en het openbaar ministerie zijn betrokken bij het realiseren van de doelen van het wetsvoorstel.

3. Wat is het probleem?

Uit onderzoek komt naar voren dat de maatschappelijke positie van sekswerkers kwetsbaar is, dat zij te maken hebben met stigmatisering en dat ze veel in aanraking komen met verschillende vormen van geweld. Dit draagt bij aan het ontstaan en voortduren van misstanden zoals dwang en uitbuiting.

4. Wat is het doel?

Het kabinet wenst te komen tot een acceptabele seksbranche, en acht de vergunningplicht voor prostituees en seksbedrijven een noodzakelijk middel om dat te bereiken. De prostitutievergunning helpt tezamen met de vergunning voor seksbedrijven om zicht te krijgen op de gehele prostitutiebranche. De vergunningplicht werpt tevens barrières op voor mensenhandelaren.

Op dit moment is er beperkt zicht op prostituees die in de branche werkzaam zijn en bestaan er met betrekking tot seksbedrijven ongewenste verschillen in vergunningregimes tussen gemeenten: niet alle seksbedrijven zijn overal vergunningplichtig (zoals bijvoorbeeld escortbedrijven) en aan vergunningen worden geen uniforme voorwaarden gesteld. Om de ongewenste verschillen tussen gemeenten tegen te gaan, wordt in een algemene vergunningplicht voor het uitoefenen van een seksbedrijf geïntroduceerd. Het doel is een veilige en gezonde werkomgeving voor prostituees te creëren, en misstanden zoals gedwongen prostitutie te voorkomen, terug te dringen en aan te pakken. Het wetsvoorstel beoogt bij te dragen aan het creëren van een situatie waarin alle vrouwen en mannen die in de prostitutie werken, aan bepaalde voorwaarden voldoen (onder meer ten minste 21 jaar zijn), geen slachtoffer zijn van gedwongen prostitutie, adequaat geïnformeerd zijn over de risico's van het werk, hun rechten op informatie en zorg en hun plichten kennen, weten waar kennis en hulp beschikbaar is om hun beroep zo veilig en gezond mogelijk te kunnen uitoefenen, dan wel om te kunnen stoppen met hun werk. Een prostituee heeft het recht om een startgesprek te voeren waarin de basis gelegd kan worden voor verdere contacten met de zorg en waarin zij wordt voorzien van de noodzakelijke informatie.

5. Wat rechtvaardigt de overheidsinterventie?

Het laten voortduren van misstanden is voor dit kabinet geen optie, en van een commerciële branche als de seksbranche als geheel, kan niet verwacht worden dat deze zelfregulerend optreedt. Het kabinet ziet het als een verantwoordelijkheid van de overheid om regulerend op te treden, ter bescherming van de sekswerkers.

6. Wat is het beste instrument?
Omdat een aantal zaken dwingend geregeld moet worden, is wetgeving het aangewezen instrument.
7. Wat zijn de (neven)gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?
In hoofdstuk 9 van het algemeen deel van de memorie van toelichting komen de bestuurlijke, administratieve en financiële lasten van dit wetsvoorstel aan bod.